

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114207564
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114207564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu : Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, Bratislava, Metodova 8, zast. Bobák, Bollová spol., s.r.o. Advokátska kancelária, IČO: 35855673, adresa na doručovanie písomností Orange Slovensko a.s., Metodova 8, Bratislava, proti žalovanému : R. H., nar.XX.XX.XXXX, E. XX, Š. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, o zaplatenie 163,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.3.2014 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia istiny vo výške 163,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 30.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania vo výške 57,64 eur.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako právnická osoba uzavrel so žalovaným zmluvu č. I. XXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 179 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu Prešov zo sp.zn. 6Co/91/2011 sa domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón - telekomunikačné zariadenie Nokia C5 a to vo výške 179 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. To znamená predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón /telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a plniť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného a ani sebe zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech mala mať preventívny a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaného. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 124,74 eur vyfakturovaných v období 04/12 - 09/12. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.11.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho

na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval úhradou pohľadávky za neuhradené služby 24,74 eur a čiastočnou úhradou náhrady škody vo výške 15,44 eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami čl. 11 , bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku t. j. od 30.11.2012.

Podaním doručeným súdu dňa 24.6.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ a poukázal na to, že medzi účastníkmi sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom vzťah medzi občianskym zákonníkom a zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciach a má povahu vzťahu všeobecného predpisu a osobitného predpisu. Dodatok k zmluvám o pripojení bol uzavretý v čase, keď Slovenská republika transformovala do právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k/ ods. 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania. Žalobca v predmetnom konaní si uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z titulu náhrady škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón vo výške 163,56 eur, pričom uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Má za to, že predmetná žaloba je nedôvodná a to v časti nároku žalobcu na zaplatenie náhrady škody vo výške 163,56 eur. Náhradu škody vo výške 163,56 eur vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute, podľa citovaného dodatku k zmluve o pripojení, pričom tieto ustanovenia treba ex offo považovať za absolútne neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Navrhol teda žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si nárok na náhradu trov.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a hoci návrh spolu s uznesením v zmysle ustanovenia § 114 O.s.p. mu bol doručený dňa 14.10.2014.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,-eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže vo veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O. s. p.), súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.).

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 22.11.2010 zmluvu č. I. XXXXXXXX, v zmysle ktorej bol žalobca povinný poskytovať žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný bol povinný platiť žalobcovi za využívanie týchto služieb cenu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení boli všeobecné podmienky, cenník služieb a informácie o poskytnutých službách. Zároveň podľa zmluvy žalobca žalovanému poskytol SIM kartu, ktorá mu umožňovala telekomunikačné služby poskytované žalobcom využívať.

Podľa dodatku k zmluve o pripojení č. I. XXXXXXXX v čl. 1, ods. 1.2 odpredal žalobca žalovanej zariadenie Nokia C5 na so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1 euro.

V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. a) dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom podľa zmluvy v znení tohto dodatku ako účastník služieb poskytovaných mu žalobcom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu.

V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. b) dodatku sa žalovaný zaviazal, že nepožiada o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, pokiaľ mu takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy, pričom v takom prípade je povinný bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú resp. deaktivovanú SIM kartu.

V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. c) dodatku sa žalovaný zaviazal, že sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto dodatku alebo v zmluve, alebo na základe

ktorého by bol žalobca oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. d) dodatku sa žalovaný zaviazal, že bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písmene b) uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu záväzku Účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku. V čl. 2, ods. 2.5 dodatku si účastníci dohodli pre prípad porušenia niektorej z povinností uvedenej v čl. 2, ods. 2.3 zmluvnú pokutu 179 euro.

Podľa § 42 ods. 1 Zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného do 31.10.2011 podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predpísaných služieb.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 44 ods. 1 Zák. č. 351/ 2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 78 ods. 9 Zák. č. 351/ 2011 Z.Z. o elektronických komunikáciách zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Žalobca svoj návrh v časti uplatneného nároku v celkovej sume 179 eur skutkovo vymedzil tak, že uviedol, že škodu v tejto výške mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilné telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby žalobcu a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade žalobcovi. Zavinenie má subjektívnu povahu a jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá (prezumpované zavinenie) - dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho objektívnemu konaniu nebol daný je na škodcovi.

Vo vzťahu k prvému predpokladu žalobca uvádzal, že žalovaný porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy, konkrétne Dodatku k zmluve o pripojení zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Aj porušenie kontraktualnej povinnosti je porušením právnej povinnosti a môže založiť zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca bližšie nerozlišuje, ktorú z uvedených dvoch povinností žalovaný porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z ostatného skutkového vymedzenia ako aj predložených listinných dôkazov však mal súd preukázané, že žalovaný porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď žalobcovi neuhradil faktúry, ktorými mu túto vyfakturoval.

Keďže prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti mal súd preukázaný, skúmal, či sú splnené aj ďalšie dva objektívne predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného, alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku žalobcu (poškodeného) a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti s) porušením právnej povinnosti žalovaného.

Otázkou teda zostáva, či suma 179 eur ako zľava z kúpnej ceny, ktorú žalobca žalovanému poskytol pri kúpe mobilného telefónu, predstavuje škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby žalobcu po celú dobu viazanosti dohodnutú v Dodatku. Dodatok k zmluve o pripojení je podľa svojho obsahu kombinovaným právnym úkonom. Je v ňom upravená dohoda strán o aktivácii resp. zmene účastníckeho programu a v súvislosti s ňou sú tu upravené práva a povinnosti žalobcu a žalovaného pri využívaní určitého účastníckeho programu. Okrem toho sú v dodatku upravené aj podmienky kúpy koncového telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu. Vo svojom čl. 1.2 predstavuje Dodatok kúpnu zmluvu, ktorou žalobca žalovanému odpredal mobilný telefón so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny.

V čl. 2 ods. 2.1 každého dodatku je stanovená povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu v dohodnutej výške a určená lehota na jej zaplatenie. To, že k splneniu povinností oboch zmluvných strán z kúpnej zmluvy došlo nie je v konaní sporné a túto skutočnosť nikto nenamietal. Taktiež je zrejmé, že zo zmluvy, z dodatku ani Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť žalovaného žalobcovi vrátiť poskytnutú zľavu z kúpnej ceny MT v prípade, že žalovaný poruší povinnosti, ktoré mu z Dodatkov vyplývajú (teda povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas celej doby viazanosti alebo povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby). Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu nebolo zo strany žalobcu v kúpnej zmluve ani viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností žalovaného z Dodatku k zmluve o pripojení (je povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby) bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá v čl. 2.5 Dodatku zmluvná pokuta.

Povinnosť žalovaného zaplatiť, alebo vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas, nielenže nevyplýva priamo z dodatku alebo všeobecných podmienok, ale ju nemožno vyvodiť ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu, totiž nepredstavuje škodu, ktorá žalobcovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti žalovaným. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú žalovanému pri kúpe mobilného telefónu poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti žalovaným platiť žalobcovi za poskytované služby, ale následkom vôle žalobcu (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti).

Pre prípad porušenia povinnosti žalovaným riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti si žalobca a žalovaný v Dodatku dohodli zmluvnú pokutu. Situáciu, v ktorej zmluvná pokuta bola v obdobných prípadoch niekoľkými okresnými súdmi (nielen jedným ako to uvádza žalobca) vyhlásená za neprijateľnú podmienku a teda za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a plnenie z takejto zmluvnej podmienky už súd nemôže žalobcovi ani v iných obdobných konaniach priznať, si zaviniť on sám, keďže povinnosť žalovaného platiť zmluvnú pokutu formuloval v dodatku práve on. Takúto situáciu nemôže žalobca úspešne nahrádzať tým, že nárok na zmluvnú pokutu, ktorý by mu, nebyť vyššie uvedenej vady, podľa Dodatku patril, sa bude snažiť pretvoriť taký iný právny nárok, ktorým tento nie je.

Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd jeho návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil z týchto dôvodov mu súd nepriznal ich náhradu nepriznal.

V tomto podaní si právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil trovy konania (podaním doručeným súdu dňa 5.9.2014).

Súdu však nie je zrejmé ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje, (len na základe skutočnosti, že žalovaným je spotrebiteľ), pritom pri oznámení o vstupe do konania ani neskôr v priebehu konania vedľajší účastník nepredložil súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania, prípadne, že by so spotrebiteľom a samotným vedľajším účastníkom vykonal akýkoľvek úkon súvisiaci s prípravou a prevzatím zastupovania a teda bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné sa prikloniť k pohľadu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Ďalej súd zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03 <aspi://module='JUD'&link='JUD116110CZ'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8I.47'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8I.47'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať.

Preto súd prihliadol na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania.

Zároveň je súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako žalobcovia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení (vznesenie námietky premlčania), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia.

Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. A v tomto, by ani neobstál argument, že združenie na ochranu spotrebiteľa potrebuje finančné prostriedky na ďalšiu svoju existenciu. Z týchto dôvodov súd náhradu trov konania v tomto konaní vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Navyiac súd poukazuje na vyjadrený právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky použiteľný aj v tomto v konaní, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.